

Suomi Neidon kutreilla

Ylläksellä kannattaa kesäaikaankin mozkailijan pysähtyä pariiksi päivää. Majoitus on edullista ja maisemareittejä on mukava ajella.

Lähdetään Äkäslompolosta (A) kohti pohjoista kapeata mutta hyväkuntoista tietä n:o 940. Sitten kurvataan oikealle ja pätkä Rovaniementietä ja taas tiukka vasen kohden Pallasta Jerisjärven tietä. Vasemmalla näkyy aikaisemmin Jerismajana tunnettu hotelli Jeris, joka muistetaan suomalaisten hiihtäjien valmennus- ja leiripaikkana. Hotelli sijaitsee Muoniossa Jerisjärven rannalla <http://www.harriniva.fi/fi/kohteemme/hotelli-jeris/>.

Pallaksen hotelliin jylhän tunturin juurelle kannattaa pistäytyä (B) Kyseessä on Suomen vanhin tunturihotelli vuodelta 1938. Pallaksen upea hotelli oli saksalaisten sotilaiden lomaviettäpaikkana kunnes he perääntyessään lokakuussa 1944 räjäyttivät sen. Keväällä 1948 avattiin uusi Pallas-hotelli ja sitä ollaan nyt uudistamassa, jota se todella kaipaankin. Alueella tapaa takuulla kesällä runsaasti vaeltajia ja poroja.

Jatketaan matkaa Pallastunturijonon ja Ounasjoen välissä. Vasemmalla siintää hulpea tunturijono ja oikealla virtaa vuolas Ounasjoki. Matkalla näkyy todella siistejä kyliä harvakseltaan. Olipa pätkällä katuvalojakin mutta ei sattunut yhtään ihmistä näkymään matkalla Enontekiön (C)Hettaan. Hetassa kannattaa tankata pyörät ja juoda kaffeet. On meinaan tyyristä elämä vauraassa Norjassa.

Lähdetään Ruijantielle ja seuraavana etappina Kautokeino (D). Yllättäen maasto muuttuu heti puuttomaksi tundraksi. Rajan yli mennessä ei tarvitse pysähdellä, mutta nopeusrajoituksia yleensä 90 km/h ei kannata ylittää. Norjan poliisi ei tunnetusti sääli ja sakot ovat kuulemma vauraiden mukaiset. Vaurauden erot huomaa; Kautokeino ja Karasjoki ovat cityjä verrattuna Suomen puolen rajakyltiin.

Matka Karasjoelle (E) kulkee jokimaisemia ja järvien rantoja, välillä käydään korkeallakin ja moikkaillaan vastaantulevia motoristeja. Saavutaan Suomeen Karigasniemeen (F).

Siitä sitten makoisat lohisopat nautittuasi lähde kohti Jäämerta Tenojokivartta pohjoiseen.

On se vaan niin komiata ajaa vuonna 1983 presidentti Koiviston vihkimää Tenojokea seuraavaa maisematietä. Välillä noustaan tunturiin ja nähdään Norjan puolen lumihuippuisia tuntureita ja taas jokirannassa voi ihastella lukuisia lohikyliä ja lohestajia. Tenojoen vartta voi ajaa 150 km Nuorgamiin asti.

Parempi vaihtoehto on siirtyä Saamen sillalta ulkomaille Utsjoen kirkonkylästä (G). Tie on paremmassa kunnossa tällä osuudella Norjan puolella. Siellä on heidän pohjoisimmat karjatilansa ja punaisia maalaistaloja on pitkin joenrantaa, vastarannalla voit ihailla kaunista Suomea.

Jäämeren rantaan käännyttään itään Tanasta ja saavutaan Varangin vuonon rannalla (H). Ensimmäiset kymmenet kilometrit ajetaan aivan Jäämeren kaunista rantaa. Maasto on melko

tasaista jääkauden hiomaa kalliota ja niiden välissä pehmeää sammalikkoo. Voit pitää elpymistauon vaikka ”pehmeällä sammalvuoteella”, evästellä ja ihailaa aavaa Jäämerta.

Maisema muuttuu korkeammaksi ja tulee mieleen alppien serpentiineillä ajo. Teki mieli käydä Kirkkoniemessä, mutta on käännättävä (I) kohti Suomea Näätämon kautta.

Sevettijärventie Kaamaseen (J) oli iloinen yllätys. Se on tosi hyväkuntoinen ja maisemat vaihtelevia järvikapeikkoineen. Tuli taas mieleen Punkaharjulla ajo. Kaamasessa hyvä taukopaikka on Neljän Tuulen Tupa <http://www.neljantuulentupa.com/fi/>.

Matkalla on suosittu myös Karhupesänkivi, jonka voi bongata <http://20.fi/13191>
Vielä viimeinen ”pikataival” satasta hyvää ja täällä harvinaisen mutkaista ja kaunista 4- tietä kohden Saariselkää maaliin (K) - ”Jänkhällä Jytisemään”.

Mphessu